

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11Co/28/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4426200652
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4426200652.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Vargovej a členov senátu JUDr. Evy Šiškovéj a Mgr. Mareka Janigloša, v právnej veci žalobcu: Poľnohospodárske družstvo Zlatná na Ostrove, Zlatná na Ostrove 456, IČO: 31 106 161, zastúpeného právnym zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Slávik a partneri, s.r.o., nám. M.R. Štefánika 3, Topoľčany, IČO: 36 861 375, proti žalovaným: 1/ A. B., nar. XX. XX. XXXX, C. XXXX/XX, D., 2/ E. B., nar. XX. XX. XXXX, C. XXXX/XX, D., o návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, v konaní o odvolaní žalobcu zo dňa 20. 03. 2026 proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 10C/13/2026-153 zo dňa 18. marca 2026, takto

rozhodol:

Odvolací súd I. výrok uznesenia súdu prvej inštancie č. k. 10C/13/2026-153 zo dňa 18. marca 2026 **p o t v r d z u j e .**

Odvolanie žalobcu proti II. výroku uznesenia súdu prvej inštancie č. k. 10C/13/2026-153 zo dňa 18. marca 2026 **o d m i e t a .**

Žalovaným v 1. a 2. rade **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Nové Zámky (ďalej aj súd prvej inštancie alebo súd) vyššie označeným uznesením zamietol návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia (I. výrok) a žalovaným v 1. a 2. rade nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi (II. výrok).

2. V odôvodnení uznesenia súd uviedol, že žalobca sa voči žalovaným v 1. a 2. rade (ďalej aj žalovaní) domáhal vydania zabezpečovacieho opatrenia, pozostávajúceho zo súdom zriadeného záložného práva v prospech žalobcu k nehnuteľnostiam vedených v KN Okresného úradu Nové Zámky, katastrálny odbor, - na liste vlastníctva (ďalej aj LV) č. XXX, katastrálne územie D., ako CKN parc. č. XXX zast. plocha a nádvorie o výmere 610 m², CKN parc. č. XXX záhrada o výmere 741 m², rod. dom s. č. XXXX na parc. č. XXX, a to na spoluvlastnícky podiel 1/2 vzhľadom k celku vedenom na žalovanú v 1. rade, - na LV č. XXXX, katastrálne územie D., ako EKN parc. č. XXXXX/XX zast. plocha a nádvorie o výmere 4 m², EKN parc. č. XXXXX/XX záhrada o výmere 48 m², a to na spoluvlastnícky podiel 1/2 vzhľadom k celku vedenom na žalovanú v 1. rade, - na LV č. XXXX, katastrálne územie D., ako CKN parc. č. XXXX zast. plocha a nádvorie o výmere 496 m², CKN parc. č. XXXX záhrada o výmere 872 m², rod. dom s. č. XXXX na parc. č. XXXX, a to na spoluvlastnícky podiel 1/2 vzhľadom k celku vedenom na žalovanú v 1. rade a žalovaného v 2. rade v BSM, - na LV č. XXXX, katastrálne územie F., EKN parc. č. XXXX/X zast. plocha a nádvorie o výmere 2770 m² v celosti (ďalej aj označené nehnuteľnosti alebo nehnuteľnosti), a to za účelom zabezpečenia peňažnej pohľadávky žalobcu z titulu vrátenia kúpnej ceny 208.069,17 eur s príslušenstvom, vyplatenej podľa kúpnej zmluvy zo dňa 27. 11. 2013 žalovanej v 1. rade, na základe

ktorej bol vklad vlastníckeho práva povolený Okresným úradom Komárno, katastrálny odbor pod č. V 4486/13 dňa 23. 12. 2013. Žalobca zároveň súdu navrhol, aby mu uložil povinnosť podať žalobu vo veci samej proti žalovanej v 1. rade na zaplatenie jeho pohľadávky titulom vrátenia kúpnej ceny 208.069,17 eur s príslušenstvom, vyplatenej podľa kúpnej zmluvy zo dňa 27. 11. 2013, ktorej vklad bol povolený Okresným úradom Komárno, katastrálny odbor č. V 4486/13 dňa 23. 12. 2013, a to v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia.

3. Žalobca v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia poukázal na skutočnosti, v zmysle ktorých mala byť dňa 27. 11. 2013 uzavretá kúpna zmluva medzi žalovanou v 1. rade (v postavení predávajúcej) a žalobcom (v postavení kupujúceho), kde predmetom mali byť, okrem iného, aj pozemky v tej dobe vedené v katastri nehnuteľností Okresného úradu Komárno, katastrálny odbor na LV č. XXXX, katastrálne územie G. D. E. ako EKN parcely, parcelné číslo XXXX orná pôda o výmere 330 312 m², parcelné číslo XXXX trvalý trávny porast o výmere 16 678 m², parcelné číslo XXXX ostatná plocha o výmere 18 321 m² (ďalej aj ako pozemky), ktoré sa v tej dobe mali nachádzať vo výlučnom vlastníctve v celosti žalovanej v 1. rade. Celková kúpna cena mala byť dojednaná v sume 210.000,- eur a na uvedené pozemky mala pripadať pomerná časť kúpnej ceny v sume 208.069,17 eur. Vklad vlastníckeho práva mal byť povolený rozhodnutím Okresného úradu Komárno, katastrálny odbor dňa 23. 12. 2013. Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 6C/75/2022-788 zo dňa 24. novembra 2025 bolo určené, že uvedené pozemky, už zapísané na LV č. XXXX katastrálne územie G. D. E., patria do dedičstva po nebohom H. I., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX, naposledy bytom I. J., I. I. K. X, L.. Na príslušnom liste vlastníctva už má byť vyznačená plomba Z-357/2026, teda na zápis označeného rozsudku v rámci záznamového konania. Podľa žalobcu došlo v dôsledku uvedených skutočností na strane žalovanej v 1. rade k bezdôvodnému obohateniu v rozsahu dojednanej výšky kúpnej ceny (208.069,17 eur) a pripravuje voči nej žalobu na súd. Žalovaná v 1. rade má byť vlastníčkou, či už výlučnou, podielovou alebo bezpodielovou spoluvlastníčkou spoluvlastníckeho podielu v BSM so žalovaným v 2. rade nehnuteľností, nachádzajúcich sa v katastrálnom území D., vedených na LV č. XXX, XXXX, XXXX a v katastrálnom území F. na LV č. XXXX. Z vyššie uvádzaných skutočností vznikla u žalobcu obava, že žalovaná v 1. rade bude chcieť svoje nehnuteľnosti previesť, čím by bolo ohrozené a znemožnené vymáhanie jeho pohľadávky exekúciou. Obavu vzhľadom na skutočnosti, že suma bezdôvodného obohatenia 208.069,17 eur nie je zanedbateľná, označené nehnuteľnosti sú jediným zistiteľným majetkom žalovanej v 1. rade, ktorý je prípadne exekučne postihnuteľný. Okrem toho sa žalobca domnieva, že žalovaná v 1. rade o okolnostiach, ktoré boli zohľadnené v právoplatnom rozsudku Okresného súdu Komárno pod sp. zn. 6C/75/2022 zo dňa 24. 11. 2025 minimálne vedela, a preto sa žalobca obáva, že sa bude snažiť vyhnúť splneniu svojej povinnosti vrátiť kúpnu cenu.

3.1 K primeranosti požadovaného zabezpečovacieho opatrenia žalobca uviedol, že obmedzenie žalovanej v 1. rade a čiastočne aj žalovaného v 2. rade by bolo minimálne, v bežnom živote ani nezistiteľné, pretože užívací stav by zostal nedotknutý. Žalobcovi boli predložené tri vyjadrenia realitnej kancelárie MG real, s.r.o. Topoľčany, ktorými mala byť stanovená približná, teda orientačná cena nehnuteľností, a to na LV č. XXX M. N. XXXX katastrálne územie D. vo výške 130.000,- eur (podiel pripadajúci na žalovanú v 1. rade je 65.000,- eur), na LV č. XXXX katastrálne územie D. vo výške 150.000,- eur (podiel pripadajúci na žalovanú v 1. rade spoločne s manželom je 75.000,- eur) a na LV č. XXXX katastrálne územie F. vo výške 83.100,- eur (podiel pripadajúci na žalovanú v 1. rade je 83.100,- eur). Celková hodnota tak predstavuje 223.100,- eur a podľa žalobcu sa jedná o primeranosť hodnoty nehnuteľností vzhľadom k pohľadávke, ktorú majú zabezpečiť.

4. V ďalšej časti svojho uznesenia súd prvej inštancie podrobne popísal skutkový stav, ktorý zistil z obsahu spisu (3.1 a 3.2 bod), t. j. uviedol predmet kúpnej zmluvy zo dňa 27. 11. 2013 uzavretej medzi žalovanou v 1. rade ako predávajúcou a žalobcom ako kupujúcim a poukázal na rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 6C/75/2022-788 zo dňa 24. 11. 2025, ktorým bolo určené, že tam uvedené pozemky (už zapísané na LV č. XXXX) v katastrálnom území G. D. E. patria do dedičstva po nebohom H. I., nar. XX. XX. XXXX, zomrelom 25. 04. 1951, naposledy bytom na vyššie uvedenej konkrétnej adrese v I., pričom rozsudok na nadobudol právoplatnosť dňa 24. 11. 2025. V predmetnom konaní na strane žalobcov vystupovalo deväť fyzických osôb a na strane žalovaného vystupovalo Poľnohospodárske družstvo Zlatná na Ostrove (žalobca v tomto konaní). Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že po nahliadnutí do LV č. XXXX v katastrálnom území G. D. E. a do spisu Okresného úradu Komárno Z-357/2026 je zrejmé, že na pozemky parcely registra C evidované na katastrálnej mape LV č. XXXX v katastrálnom území G. D. E., parc. č. XXXX, XXXX M. XXXX je vyznačená plomba na základe Z-357/2026 (iné

rozhodnutie), pričom záznamové konanie o zápis právoplatného rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 6C/75/2022-788 zo dňa 24. 11. 2025 nie je právoplatne ukončené.

4.1 V časti 3.3.1 až 3.3.4 súd prvej inštancie uviedol svoje zistenia z LV č. XXX, XXXX, XXXX zo dňa 06. 02. 2026 a 16. 03. 2026 v katastrálnom území D. a z LV č. XXXX zo dňa 06. 02. 2026 a 16. 03. 2026 v katastrálnom území F. s tým, že nehnuteľnosti tam zapísané sú v podielovom spoluvlastníctve žalovanej v 1. rade, v podielovom spoluvlastníctve žalovaných v 1. a 2. rade, resp. vo výlučnom vlastníctve žalovanej v 1. rade.

5. Po právnej stránke súd svoje uznesenie odôvodnil citáciou ust. § 343 ods. 1, 2, 3, § 344 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj CSP) a výrok o trovách konania odôvodnil odkazom na ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP.

6. Ďalej poskytol podrobný všeobecný výklad týchto ustanovení, keď definoval cieľ zabezpečovacieho opatrenia, predpoklady na jeho zriadenie (existencia návrhu, spôsobilý predmet záložného práva – veci, práva a iné majetkové hodnoty, zabezpečenie peňažnej pohľadávky, existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie) a účel zabezpečovacieho nariadenia s odvolaním sa na konkrétne rozhodnutia vyšších súdnych inštancií a konkrétny komentár v Civilnom sporovom poriadku.

7. Súd prvej inštancie zo žalobcom predložených listinných dôkazov (podrobne opísaných v bode 3.1 až 3.3.4 svojho uznesenia) ustálil skutkový a právny stav, pričom dospel k záveru o nedôvodnosti podaného návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Svoje závery odôvodnil s odkazom na kúpnu zmluvu zo dňa 27. 11. 2013, na podklade ktorej žalobca kúpil od žalovanej v 1. rade pozemky, vo vzťahu ku ktorým bola dojednaná kúpna cena 208.069,17 eur, pričom v príslušnom vkladovom konaní pod V 4486/13 na Okresnom úrade Komárno, katastrálny odbor, bol uznesením povolený vklad vlastníckeho práva v prospech žalobcu dňa 23. 12. 2013. Na Okresnom súde Komárno začalo v roku 2022 na základe žaloby prebiehať súdne konanie proti Poľnohospodárskemu družstvu Zlatná na Ostrove, IČO 31 106 161 o určenie, že tam (v žalobe) uvedené nehnuteľnosti patria do dedičstva po nebohom H. I.. V predmetnom konaní bolo rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 6C/75/2022-788 zo dňa 24. 11. 2025 (ktorý podľa vyznačenej doložky nadobudol právoplatnosť dňa 24. 11. 2025) určené, že tam uvedené pozemky (už zapísané na LV č. XXXX katastrálne územie G. D. E.) patria do dedičstva po nebohom H. I., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX, naposledy bytom I. J., I. I. K. X, L., v dôsledku čoho žalobca stratil svoje výlučné vlastníctvo k týmto nehnuteľnostiam. Zistenie, že v príslušnom záznamovom konaní pod Z-357/2026 doteraz nedošlo k zápisu uvedeného rozsudku, na tejto skutočnosti nič nemení, pretože zápis má len deklaratórny charakter. S poukazom na uvedené potom žalobcovi vznikol nárok voči žalovanej v 1. rade na vydanie bezdôvodného obohatenia. O existencii príslušného sporového konania súd vedomosť nemá a zrejme doteraz ani nebolo žalobcom iniciované podaním príslušnej žaloby, keďže v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sám navrhol, aby mu súd takúto povinnosť uložil v určenej lehote.

8. Následne sa súd zaoberal zákonnými predpokladmi pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v predmetnej veci, pričom za splnenú mal podmienku podania návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia ako i podmienku spôsobilého predmetu záložného práva, pretože žalovaná v 1. rade je výlučnou vlastníčkou, resp. podielovou spoluvlastníčkou a so žalovaným v 2. rade aj bezpodielovou spoluvlastníčkou spoluvlastníckeho podielu nehnuteľností vedených na LV č. XXX, XXXX, XXXX katastrálne územie D. a na LV č. XXXX katastrálne územie F.. Vo vzťahu k nehnuteľnostiam vedených na LV č. XXXX, katastrálne územie D. súd uviedol, že spoluvlastnícky podiel 2/4 k celku sa nachádza v BSM žalovaných, v dôsledku čoho je daná v tomto konaní pasívna legitímácia žalovaného v 2. rade podľa ust. § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Rovnako tak mal súd splnený i predpoklad pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktoré bude zabezpečovať peňažnú pohľadávku, ktorú žalobca v konaní osvedčil voči žalovanej v 1. rade, hoci nebola riešená súdnou cestou. Súd však nepovažoval za splnenú podmienku existencie obavy z budúceho zmarenia exekúcie, ktorú žalobca v danom prípade neosvedčil. V rámci svojej argumentácie súd poukázal na komentované znenie zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov ako i vybrané rozhodnutia Ústavného súdu SR (bod 5.3.1, 5.3.2 a 5.3.3 uznesenia) s tým, že žalobca pri žalovanej v 1. rade neuviedol žiadne konkrétne okolnosti, ktoré by mohli vyvolať jeho obavu z budúceho zmarenia exekúcie. Nestačí len subjektívne presvedčenie žalobcu, ale musí byť osvedčená existencia jeho obavy, že exekúcia bude ohrozená, pričom je to práve žalobca, ktorý mal súdu poskytnúť dôkazy jednoznačne osvedčujúce

potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby zmarenia exekúcie, čo však v tomto prípade zachované nebolo. Uvedené súvisí aj s tým, že žalobca mal vo vzťahu k žalovanej v 1. rade osvedčiť, že táto podniká aj konkrétne kroky, alebo postupuje tak, že to môže vzbudiť dôvodné obavy z ohrozenia exekúcie. Takýmto osvedčením by mohlo byť zvažovanie žalovanej v 1. rade nad predajom pozemkov (napr. inzeráty a pod.), prípadne zriadenie záložného práva v prospech tretích subjektov, čo však rovnako žalobca v tomto konaní nepreukázal. Svoju obavu z ohrozenia exekúcie mohol žalobca preukázať aj opísaním relevantných krokov žalovanej v 1. rade, ktoré umožňujú prijatie záveru, že táto obava je opodstatnená. Uvedená skutočnosť nevyplýva ani z jednotlivých listov vlastníctva predložených žalobcom (všetky listy vlastníctva sú zo dňa 16. 03. 2026), podľa ktorých sú dotknuté nehnuteľnosti bez tíarch a bez zápisu poznámky. Žalovaná v 1. rade mala od roku 2022, teda od začatia súdneho sporu, ktorý prebehol na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 6C/75/2022, dostatok času, aby označené nehnuteľnosti, prípadne niektoré z nich previedla odplatným právny úkonom na tretiu osobu alebo tretie osoby, prípadne, aby ich zaťažila záložným právom. Jedná sa o časové obdobie takmer štyroch rokov, z čoho súd vyvodil, že žalovaná v 1. rade nemala a ani nemá úmysel nehnuteľnosti odplatne scudzíť, alebo ich zaťažiť. Pre nesplnenie štvrtého predpokladu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia súd návrh žalobcu zamietol bez toho, aby sa vo veci zaoberal posudzovaním princípu proporcionality, teda porovnaním hodnoty pohľadávky s hodnotou nehnuteľností žalovanej v 1. rade. Bez ohľadu na to, či by súd dospel k záveru o tom, že princíp proporcionality bol alebo nebol dodržaný, na potrebe zamietnuť návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sa nič nemenilo.

9. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, pretože žalovaní v 1. a 2. rade mali vo veci plný úspech. V konečnom dôsledku im však nárok na náhradu trov konania priznaný nebol, pretože im žiadne trovy v konaní nevznikli.

10. Uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 18. 03. 2026 napadol žalobca v celom rozsahu odvolaním zo dňa 20. 03. 2026, a to z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/ CSP, teda že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

10.1 Žalobca poukázal na obsah odôvodnenia napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a na inštitút zabezpečovacieho opatrenia, ktorý je upravený v CSP. Bol toho názoru, že v konaní osvedčil nielen existenciu nároku a jeho základ, ale aj existenciu obavy zo zmarenia exekúcie. Opätovne odkázal na 10. bod svojho návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, v ktorom opísal časť skutočností vzbudzujúcich jeho obavu zo zmarenia exekúcie a doplnil, že v dedičskom konaní, ktoré predchádzalo prevodu nehnuteľností (na žalobcu), bol do konania predložený sfaľšovaný a pozmenený výpis z úmrtného listu, čím sa docielilo prejednanie dedičstva na osobu (O. P.), s ktorou už bol dohodnutý prevod sporných nehnuteľností na žalovanú v 1. rade, a to sa aj v rýchlom slede po skončení dedičstva stalo darovacou zmluvou. Žalovaná v 1. rade, ako i jej syn G. C. (ktorý tieto veci vybavoval, zabezpečoval dedičské konanie a následné prevody), boli vypočutí až na pojednávaní dňa 20. 11. 2024 a následne o výsledku tohto konania nemajú mať odkiaľ vedomosť, neboli stranou sporu. V súhrne týchto skutočností (značná suma pohľadávky žalobcu, okolnosti, ktoré predchádzali prevodu a ktoré svedčia o podvodnom konaní, na ktorom mohli byť zainteresované iba dve osoby, ktoré mohli mať na nasledovnom výsledku záujem, a to že ani nimi označené nehnuteľnosti podľa ich odhadnutej hodnoty nemusia postačovať na uspokojenie pohľadávky) je žalobca toho názoru, že nejde len o jeho subjektívne presvedčenie, že by prípadná budúca exekúcia mohla byť zmarená, ale ide o objektívnu obavu, z týchto skutočností vyplývajúcu, ktorú v rozsahu pre toto konanie žalobca osvedčil. Na podporu svojich tvrdení poukázal na uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12Co/55/2024 zo dňa 11. 12. 2024, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/103/2023 zo dňa 31. 01. 2024 a stanovisko Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 422/2022 zo dňa 21. 09. 2022.

10.2 Žalobca ďalej v odvolaní vytýkal súdu prvej inštancie, že sa s vyššie uvedenými uzneseniami (najmä s významnou argumentáciou v nich obsiahnutou) nevysporiadal a svoje uznesenie nedostatočne odôvodnil. Nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdom treba zaradiť pod jeho nesprávny procesný postup.

10.3 Poukázal i na uznesenie Ústavného súdu SR pod sp. zn. I. ÚS 187/2023, v ktorom ústavný súd preskúmaval uznesenie krajského súdu, v ktorom tento súd zriadil záložné právo k nehnuteľnostiam na zabezpečenie pohľadávky žalobcu titulom jeho vyrovnacieho podielu z BSM za situácie, keď táto pohľadávka ešte ani nejestvovala (spor o BSM prebiehal), ale sa javilo zrejme, že vznikne a rovnako neboli preukázané žiadne úkony druhej strany, pokiaľ ide o pokus s týmito nehnuteľnosťami nakladať. Ústavný súd SR takéto rozhodnutie krajského súdu a aj spôsob jeho uvažovania odobril.

10.4 Pokiaľ ide o otázku existencie obavy z budúceho zmarenia exekúcie, súd prvej inštancie argumentoval nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 502/2017 zo dňa 21. 11. 2017, z ktorého vyvodil záver, že aj prípadná nemajetnosť strany bezpodmienečne nemusí viesť k záveru o ohrození exekúcie a tento nález použil na podporu svojho záveru o neosvedčení existencie obavy z budúceho zmarenia exekúcie. Táto argumentácia súdu prvej inštancie je nesprávna, nakoľko vychádza z skutkový stav a aj riešený problém v uvedenom konaní pred Ústavným súdom SR boli iné, ako v danom prípade. Predmetom zabezpečenia v tejto veci je značná suma, predstavovaná žalobcovou pohľadávkou voči žalovanej v 1. rade, pričom jediným jej zistiteľným majetkom sú dotknuté nehnuteľnosti, ktoré by mali byť predmetom zabezpečovacieho opatrenia. Skutočnosti, ktoré vyšli najavo v konaní vedenom pred Okresným súdom Komárno pod sp. zn. 6C/75/2022 zakladajú dôvodnú obavu žalobcu z neskoršieho konania žalovanej v 1. rade. Trvať pri zabezpečovacom opatrení striktne na preukázaní úmyslu osoby, proti ktorej má toto opatrenie smerovať, môže v konečnom dôsledku znamenať zmarenie vymožitelnosti neskoršieho súdneho rozhodnutia, keďže pri existencii takéhoto úmyslu po jeho realizáciu prevodom nehnuteľnosti môže uplynúť krátka doba, počas ktorej nie je reálne zasiahnuť, najmä pri vykonaní rýchleho vkladu. V konečnom dôsledku by takýto výklad ustanovení o zabezpečovacom opatrení znamenal, že sú obsoletné, lebo v praxi by sa uplatniť nedali (žalobca odkázal v rámci svojej argumentácii na 8. bod uznesenia súdu prvej inštancie).

10.5 Zo všetkých vyššie uvádzaných dôvodov žalobca navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovie a prizná mu nárok na náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania.

11. Následne súd prvej inštancie predložil odvolaciemu súdu predmetnú vec na rozhodnutie o odvolaní žalobcu. Odvolací súd postupoval v zmysle ust. § 329 ods. 1 veta druhá CSP tak, že žalovaným v 1. a 2. rade zaslal návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 18. 03. 2026 ako i odvolanie žalobcu zo dňa 20. 03. 2026 proti tomuto uzneseniu a umožnil im, aby sa k návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a k odvolaniu žalobcu písomne vyjadrili v určenej lehote, t. j. v lehote 10 dní. Zásielka s uvedenými listinami bola obom žalovaným zhodne doručená dňa 07. 04. 2026.

12. Právny zástupca žalobcu v podaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 15. 04. 2026 uviedol, že to, čoho sa žalobca obával, sa stalo skutočnosťou. Predložil súdu listy vlastníctva č. XXX M. XXXX v katastrálnom území D. a list vlastníctva č. XXXX v katastrálnom území F. (stiahnuté z katasterportálu), z ktorých je zrejme, že podiely žalovanej v 1. rade (u LV č. XXXX aj jej manželka E. B.) sa prevádzajú darovacou zmluvou na neznámu osobu. Návrh na vklad vlastníctva podľa darovacej zmluvy bol podaný na kataster Nové Zámky dňa 10. 04. 2026 a vec je v konaní. Pozemky na LV č. XXXX v katastrálnom území D. sa nestali predmetom prevodu, čo je vzhľadom na ich zanedbateľnú výmeru nezaujímavé. Obom žalovaným bola zásielka súdu (z ktorej sa dozvedeli o tom, že konanie o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia prebieha) doručená dňa 07. 04. 2026 a je nepochybné, že tento úkon (darovacia zmluva) bol uzavretý za účelom zmarenia vymoženía pohľadávky žalobcu. Zaujímavosťou je, že na LV č. XXX v katastrálnom území D. sa prevádza aj podiel G. C. (syn žalovanej v 1. rade), o ktorom žalobca hovoril v podanom odvolaní a ktorý celú operáciu s dedičskými konaním a následnou neplatnou zmluvou z roku 2013 spískal.

13. Žalovaná v 1. rade v podaní zo dňa 15. 04. 2026 (ktoré bolo odvolaciemu súdu doručené dňa 20. 04. 2026) uviedla, že nehnuteľnosti dostala ako dar v dobrej viere, ktoré v dobrej viere aj predala, netušila, že s nehnuteľnosťami dochádza k nejakým podvodom. Vtedy to vlastne nechcela predať, len chcela od užívateľa účtovať nájomné za nehnuteľnosti, pričom užívateľ ich chcel kúpiť. Poukázala na premlčaciu dobu, pretože sa to stalo pred 13 rokmi. Žiadala, aby jej nebol zmrazený majetok a aby sa z toho nestal súdny spor.

14. Žalovaní v 1. a 2. rade vo vyjadrení zo dňa 16. 04. 2026 (ktoré bolo odvolaciemu súdu doručené dňa 20. 04. 2026) k návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia poukázali na základné predpoklady, ktoré musia byť splnené na jeho nariadenie (môže byť zriadené len na návrh, spôsobilý predmet, zabezpečovanie peňažnej pohľadávky a existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie). Nespochybnili splnenie prvých dvoch predpokladov. K tretiemu predpokladu uviedli, že doteraz nebola podaná na príslušný súd samotná žaloba na zaplatenie požadovaného plnenia a nie je naplnený ani štvrtý predpoklad – existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie. Ďalej žalovaní v 1. a 2. rade vo svojom vyjadrení poukazovali na teoretické východiská týkajúce sa osvedčenia obavy z ohrozenia exekúcie, na dôkazné bremeno žalobcu, pokiaľ ide o osvedčenie existencie obavy z budúceho zmarenia exekúcie, ďalej na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 3Obdo/96/2019, Ústavného súdu SR pod sp. zn. I. ÚS 50/2010, III. ÚS 162/2015 ako i Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Forminster Enterprises Limited proti Českej republike, resp. Capital Bank AD proti Bulharsku. Boli toho názoru, že návrh žalobcu nespĺňa základné ústavnoprávne, ani zákonné kritériá pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, a to najmä z dôvodu absencie konkrétnych skutkových okolností preukazujúcich reálnu hrozbu zmarenia budúcej exekúcie. Ďalej konštatovali, že takýto návrh nesleduje ochranu pred reálne hroziacou ujmom, ale má skôr charakter preventívneho a neodôvodneného zásahu do ich majetkovej sféry a je v rozpore so základnými podmienkami pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a s jeho účelom, ako ho vymedzila judikatúra Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 4Obdo/58/2017. S poukazom na uvedené odvolaciemu súdu navrhli, aby odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil.

15. Žalovaný v 2. rade v podaní zo dňa 15. 04. 2026 (ktoré bolo odvolaciemu súdu doručené dňa 17. 04. 2026) uviedol, že po obdržaní súdnych spisov sa dozvedel, že manželka dostala nehnuteľnosť ako dar pred 13 rokmi, o peniazoch z predaja nehnuteľnosti tiež nevedel. Účet mal ručiteľ a jeho manželka s ním nedisponovala. Prípád sa odohral pred 13 rokmi, v roku 2013, pričom poukázal na premičiacu lehotu. Ťahá sa už štyri roky a je o ňom informovaný až teraz. Žiadal súd, aby nevydal zabezpečovacie opatrenie na jeho majetok.

16. Právny zástupca žalobcov v podaní doručenom odvolaciemu súdu dňa 21. 04. 2026 uviedol, že ak súd posúdi odvolanie ako dôvodné, tento záver bude mať význam len vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu dôjde katastru pred jeho rozhodnutím o vklade vlastníctva na základe darovacej zmluvy pod V 1997/2026. Katastru končí lehota (pri zrýchlenom vklade, ale žalobca nevie, či oň bolo požiadané) dňa 25. 04. 2026, pričom nie je garancia, že kataster nerozhodne skôr. Podľa informácie z katastra ohľadom vkladu vlastníckeho práva, vkladové konanie o darovacej zmluve pod V 1997/2026 stále prebieha.

17. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov – ďalej aj CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu (ust. § 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (ust. § 329 ods. 2 s použitím ust. § 344 CSP, § 383 CSP), prejednal odvolanie žalobcu proti I. výroku uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa 18. 03. 2026 ako podané včas a oprávnenou osobou proti uzneseniu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario), pričom dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu proti tomuto výroku nie je možné vyhovieť, a preto I. výrok uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa 18. 03. 2026 potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne, pričom sa stotožnil i s jeho dôvodmi.

17.1 Odvolanie žalobcu proti II. výroku o trovách konania (ktorým súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaným v 1. a 2. rade nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi) odvolací súd odmietol podľa ust. § 386 písm. b/ CSP, ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

18. Podľa § 329 ods. 1, 2, 3 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

Ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.

18.1 Podľa § 343 ods. 1, 2, 3 CSP, zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

18.2 Podľa § 344 CSP, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

18.3 Podľa § 359 CSP, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

18.4 Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

18.5 Podľa § 379 CSP, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak
a/ od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý,
b/ ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov,
c/ určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

18.6 Podľa § 380 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

Na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

18.7 Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

18.8 Podľa § 386 písm. b/ CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak
b/ bolo podané neoprávnenou osobou.

18.9 Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Z obsahu súdneho spisu a žalobcom predložených listín, súd prvej inštancie zistil a v dôvodoch svojho odvolaním napadnutého uznesenia zo dňa 18. 03. 2026 uviedol, že žalovaná v 1. rade ako predávajúca a žalobca ako kupujúci uzavreli dňa 27. 11. 2013 kúpnu zmluvu, predmetom ktorej boli okrem iného i pozemky v katastrálnom území G. D. E. zapísané na LV č. XXXX ako parcely registra E – parc. č. XXXX orná pôda vo výmere 330312 m², parc. č. XXXX trvalý trávnatý porast vo výmere 16678 m² a parc. č. XXXX ostatné plochy vo výmere 18321 m², ktoré boli vo výlučnom vlastníctve žalovanej v 1. rade. Celková kúpna cena predávaných pozemkov podľa kúpnej zmluvy bola stanovená na 210.000,- eur. Vklad vlastníckeho práva ku všetkým pozemkom, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 27. 11. 2013 bol povolený rozhodnutím Okresného úradu Komárno, katastrálneho odboru pod č. V 4486/13 dňa 23. 12. 2013.

19.1 Okresný súd Komárno rozsudkom č. k. 6C/75/2022-788 zo dňa 24. 11. 2025 (ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21. 01. 2026) na základe žaloby žalobcov (deväť fyzických osôb) proti žalovanému (Poľnohospodárske družstvo Zlatná na Ostrove) určil, že vyššie označené nehnuteľnosti (v tom čase už zapísané na LV č. XXXX v katastrálnom území G. D. E.) patria do dedičstva po nebohom H. I., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX, naposledy bytom na konkrétnej adrese v I., pričom v odôvodnení svojho rozsudku okrem iného uviedol, že kúpna zmluva uzavretá dňa 27. 11. 2013 medzi A. B. (v tomto súdnom konaní žalovaná v 1. rade) a žalovaným (žalobca v tomto súdnom konaní) je v častiach, ktoré sa týkajú predmetných nehnuteľností, t. j. nehnuteľností v katastrálnom území G. D. E. označených v 19. bode tohto uznesenia, absolútne neplatným právnym úkonom.

20. S odvolaním sa na právoplatný rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 6C/75/2022-788 zo dňa 24. 11. 2025 a jeho dôvody sa žalobca návrhom zo dňa 12. 02. 2026 (ktorý bol súdu prvej inštancie doručený dňa 17. 02. 2026), podaným proti žalovaným v 1. a 2. rade (ďalej aj žalovaní) domáhal nariadenia zabezpečovacieho opatrenia vo forme zriadenia záložného práva v jeho prospech k nehnuteľnostiam v katastrálnom území D. zapísaným v katastri nehnuteľností Okresného úradu Nové Zámky katastrálny odbor na LV č. XXX ako parcely registra C – parc. č. XXX zast. plocha a nádvorie o výmere 610 m², parc. č. XXX záhrada o výmere 741 m², rod. dom s. č. XXXX na parc. č. XXX, a to na spoluvlastnícky podiel 1/2 vzhľadom k celku vedený na žalovanú v 1. rade, ďalej k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX ako parcely registra E – parc. č. XXXXX/XX zast. plocha a nádvorie o výmere 4 m², parc. č. XXXXX/XX záhrada o výmere 48 m², a to na spoluvlastnícky podiel 1/2 vzhľadom k celku vedený na žalovanú v 1. rade, ako i k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX ako parcely registra C – parc. č. XXXX zast. plocha a nádvorie o výmere 496 m², parc. č. 1100 záhrada o výmere 872 m², rod. dom s. č. XXXX na parc. č. XXXX, a to na spoluvlastnícky podiel 1/2 vzhľadom k celku vedený na žalovanú v 1. rade a žalovaného v 2. rade v BSM a taktiež k nehnuteľnosti v katastrálnom území F. zapísanej na LV č. XXXX ako parcela registra E – parc. č. XXXX/X zast. plocha a nádvorie o výmere 2770 m² v celosti (ďalej aj predmetné nehnuteľnosti alebo nehnuteľnosti). Zároveň žalobca navrhol, aby mu súd uložil povinnosť podať žalobu vo veci samej proti žalovanej v 1. rade na zaplatenie jeho pohľadávky titulom vrátenia kúpnej ceny 208.069,17 eur s príslušenstvom, vyplatenej podľa kúpnej zmluvy zo dňa 27. 11. 2013, ktorej vklad bol povolený Okresným úradom Komárno katastrálnym odborom pod č. V 4486/13 dňa 23. 12. 2013, a to v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia.

20.1 Zriadenia záložného práva k uvedeným nehnuteľnostiam sa žalobca domáhal za účelom zabezpečenia svojej peňažnej pohľadávky z titulu vrátenia časti kúpnej ceny 208.069,17 eur s príslušenstvom, ktorú vyplatil žalovanej v 1. rade podľa kúpnej zmluvy zo dňa 27. 11. 2013, na základe ktorej bol povolený vklad vlastníckeho práva Okresným úradom Komárno katastrálnym odborom pod č. V 4486/13 dňa 23. 12. 2013. V prípade nehnuteľností, ktoré sú zapísané na LV č. XXXX v katastrálnom území D. v podiele 1 vo vlastníctve žalovaných v 1. a 2. rade, žalobca uviedol, že sa jedná o nehnuteľnosti patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov – žalovaných v 1. a 2. rade, a preto s odkazom na ust. § 147 Občianskeho zákonníka pre potreby konania o vydanie zabezpečovacieho opatrenia, žalobca navrhol nariadiť zabezpečovacie opatrenie aj vo vzťahu k žalovanému v 2. rade, aj keď ten priamo nie je stranou záväzkovoprávneho vzťahu o vrátenie kúpnej ceny. Žalobca tvrdil obavu, že žalovaná v 1. rade by sa mohla snažiť vyhnúť svojej povinnosti vrátiť mu kúpnu cenu, resp. jej časť, ktorú jej za nehnuteľnosti v zmysle uzatvorenej kúpnej zmluvy zaplatil, resp. že bude chcieť svoje nehnuteľnosti previesť, čím by bolo ohrozené, resp. až znemožnené vymáhanie jeho pohľadávky exekučným postihnutím týchto nehnuteľností. Navrhované zabezpečovacie opatrenie vo forme zriadenia záložného práva považoval žalobca za primerané z hľadiska obmedzenia práv žalovaných ako i z hľadiska hodnoty nehnuteľností.

20.2 K návrhu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia žalobca pripojil rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 6C/75/2022-788 zo dňa 24. 11. 2025 (spoločne s doložkou právoplatnosti, v zmysle ktorého mal rozsudok nadobudnúť právoplatnosť dňa 21. 01. 2026), fotokópie zabezpečené z internetovej stránky Googlemaps, na ktorých sú zachytené dotknuté nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, XXXX, XXXX nachádzajúce sa v katastrálnom území D. a nehnuteľnosť zapísaná na LV č. XXXX nachádzajúca sa v katastrálnom území F., fotokópie snímok z katastrálnej mapy pre katastrálne územie D. M. F., kúpnu zmluvu zo dňa 27. 11. 2013, listy vlastníctva č. XXX, XXXX, XXXX pre katastrálne územie D., LV č. XXXX pre katastrálne územie G. D. E. a LV č. XXXX pre katastrálne územie F., rozhodnutie Okresného úradu Komárno č. V 4486/13 zo dňa 23. 12. 2013, doklad o zaplatení kúpnej ceny, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/103/2023-42 zo dňa 31. 01. 2024, uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 12Co/55/2024-189 zo dňa 11. 12. 2024 a odborné vyjadrenia k ohodnoteniu nehnuteľností zo dňa 16. 02. 2026.

21. Súd prvej inštancie po posúdení podaného návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, spoločne s pripojenými prílohami, rozhodol napadnutým uznesením tak, že návrh žalobcu zamietol. Vychádzal pritom z tvrdení žalobcu v podanom návrhu zo dňa 12. 02. 2026, že s poukazom na rozsudok Okresného súdu Komárno zo dňa 24. 11. 2025 (ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23. 01. 2026) sa nestal vlastníkom nehnuteľností v katastrálnom území G. D. E., pri ktorých je v katastri nehnuteľností Okresného úradu Komárno vyznačená plomba pod Z-357/2026 a predmetný rozsudok sa zapisuje v rámci záznamového konania. Žalovaná v 1. rade však žalobcovi kúpnu cenu za predmetné nehnuteľnosti v katastrálnom území G. D. E. nevrátila, napriek tomu, že sa jedná o plnenie z neplatného

právneho úkonu a na jej strane vzniklo bezdôvodné obohatenie v sume 208.069,17 eur (časť kúpnej ceny vyplatenej žalobcom žalovanej v 1. rade na základe kúpnej zmluvy zo dňa 27. 11. 2013 za nehnuteľnosti parc. č. XXXX, XXXX, XXXX v katastrálnom území G. D. E.).

22. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho uznesenia správne uviedol, že cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka, na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá bola judikovaná alebo by mohla byť neskôr judikovaná, v tom zmysle, aby sa zamedzilo, resp. zredukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa. Súd môže na návrh zriadiť záložné právo, ktoré má povahu riadneho záložného práva a v prípade plurality záložných práv na predmete záložného práva garantuje záložnému veriteľovi relevantné poradie podľa dňa jeho vzniku. Zabezpečovacie opatrenie môže súd nariadiť pred začatím konania, predmetom ktorého je judikovanie pohľadávky v priebehu konania, ako aj po jeho skončení. Prostredníctvom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia získa veriteľ postavenie záložného veriteľa a bude môcť pristúpiť k výkonu záložného práva na uspokojenie pohľadávky v exekučnom konaní podľa ust. § 343 ods. 3 CSP. Predpokladom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je existencia návrhu na jeho vydanie, spôsobilý predmet záložného práva, ktorým môžu byť veci, práva a iné majetkové hodnoty, zistenie, že zriadenie záložného práva prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia bude zabezpečovať výlučne peňažnú pohľadávku a existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie. Návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia možno vyhovieť len v prípade, ak sú tieto predpoklady, resp. podmienky splnené súčasne.

22.1 Inštitút zabezpečovacieho opatrenia teda slúži na zabezpečenie peňažnej pohľadávky, ktorá musí byť špecifikovaná tak, aby bolo možné identifikovať, že peňažný nárok trvá a je dôvodný. Súd môže nariadiť záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia musí mať súd aspoň osvedčené, že existuje obava, že exekúcia bude ohrozená, a preto by žalobca na osvedčenie rozhodujúcich skutočností mal poskytnúť súdu argumentáciu, ktorá jednoznačne osvedčí potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby zmarenia exekúcie.

22.2 Z vyššie uvedeného vyplýva, že dôvodom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je zabezpečiť reálnu vykonateľnosť súdneho rozhodnutia zriadením záložného práva. V prípade zabezpečovacieho opatrenia slúžiaceho na zamedzenie obavy z ohrozenia exekúcie potom treba pod zabezpečením reálnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia rozumieť opatrenie spôsobilé odvrátiť stav, pri ktorom by v dôsledku možného počínania osoby povinnej z rozhodnutia, mohlo dôjsť buď k úplnému vylúčeniu možnosti osoby oprávnenej z rozhodnutia, úspešne sa domôcť núteného splnenia uloženej povinnosti, alebo prinajmenšom k podstatnému sťaženiu prístupu oprávneného k uplatneniu takejto možnosti (oboje za predpokladu, že navzdory existencii vykonateľného rozhodnutia povinný odmietne uloženú povinnosť splniť dobrovoľne). Existencia takejto obavy nie je síce prítomná vždy, na jej prítomnosť však možno usudzovať najmä z hľadiska vyvíjania aktivít povinného týkajúcich sa jeho majetku (napr. v smere zbavenia sa ho). Pre úspešnosť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je tak potrebné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť jeho prostredníctvom ochrana a okrem toho by mala byť osvedčená i obava, že prípadná exekúcia bude ohrozená.

23. Žalobca dôvodnosť svojho návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia odvodzoval najmä zo skutočnosti, že po tom, čo Okresný súd Komárno rozsudkom č. k. 6C/75/2022-788 zo dňa 24. 11. 2025 rozhodol o tom, že nehnuteľnosti, ktoré mal nadobudnúť do vlastníctva kúpnu zmluvou zo dňa 27. 11. 2013 (parc. č. XXXX, XXXX, XXXX v katastrálnom území G. D. E.), patria do dedičstva po nebohom H. I., kúpna zmluva zo dňa 27. 11. 2013 (ktorou k dotknutým nehnuteľnostiam nadobudol vlastnícke právo) sa tak stala absolútne neplatnou. Žalobca sa ďalej domnieval, že o období pred predajom dotknutých nehnuteľností musela mať žalovaná v 1. rade minimálne vedomosť. Obavu z ohrozenia a zmarenia exekúcie žalobca odôvodňoval s vedomosťou žalovanej v 1. rade o vyššie uvedených skutočnostiach a tým, že okrem uvádzaných nehnuteľností nedisponuje iným dohľadateľným majetkom.

24. Z odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia vyplýva, že súd prvej inštancie správne posudzoval všetky štyri predpoklady, ktoré musia byť splnené, aby súd mohol návrhu vyhovieť, teda, aby mohol zriadiť záložné právo na žalobcom označených nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalovanej

v 1. rade, resp. v jej podielovom spoluvlastníctve alebo v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných v 1. a 2. rade na zabezpečenie tvrdenej pohľadávky žalobcu ako veriteľa. Správne vyhodnotil i štvrtú podmienku úspešnosti uplatnenia nároku žalobcu na zriadenie sudcovského záložného práva, a to povinnosť žalobcu preukázať súdu, resp. osvedčiť existenciu obavy z budúceho ohrozenia prípadnej exekúcie, ktorú nepovažoval za splnenú.

25. Odvolací súd dospel zhodne so súdom prvej inštancie k záveru, že žalobca neosvedčil existenciu obavy o tom, že exekúcia bude ohrozená, či zmarená, resp. že žalovaná v 1. rade sa zbavuje majetku a že by nebola schopná uhradiť jeho pohľadávku iným spôsobom, ako len z výťažku z nehnuteľností, teda žalobca neosvedčil potrebu nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, nakoľko neosvedčil také skutočnosti, ktoré by v danej veci odôvodňovali potrebu jeho nariadenia a nepredložil dôkazy, ktoré by jednoznačne osvedčovali potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby zmarenia exekúcie. Skutočnosť, že žalovaná v 1. rade nevrátila žalobcovi kúpnu cenu predmetných nehnuteľností v katastrálnom území G. D. E. podľa kúpnej zmluvy zo dňa 27. 11. 2013 po tom, ako súd prvej inštancie v inom konaní rozsudkom č. k. 6C/75/2022-788 zo dňa 24. 11. 2025 určil, že tam označené nehnuteľnosti (ktoré žalovaná v 1. rade predala žalobcovi) patria do dedičstva po zomrelom H. I., ešte neznamená, že prípadná budúca exekúcia na vymoženie, resp. vrátenie časti kúpnej ceny bude ohrozená.

26. K odvolacej argumentácii žalobcu odvolací súd uvádza, že žalobca, rovnako ako v priebehu prvoinštančného konania, ani v odvolaní nepreukázal tvrdenú obavu z ohrozenia, prípadne zmarenia exekúcie zo strany žalovanej v 1. rade. V návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žalobca ani netvrdil, že napr. žalovanú v 1. rade s poukazom na rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 96C/75/2022-788 zo dňa 24. 11. 2025, vyzval na vrátenie časti kúpnej ceny za predmetné nehnuteľnosti a že žalovaná jeho výzve nevyhovela, resp. ju ignorovala. Z hľadiska osvedčenia relevantných skutočností bolo v záujme žalobcu súdu poskytnúť také dôkazy a argumentáciu, ktoré by osvedčovali naliehavosť nariadenia zabezpečovacieho opatrenia a potrebu dočasnej úpravy pomerov z dôvodu jeho obavy, že prípadná exekúcia proti žalovanej v 1. rade bude ohrozená. Naliehavosť pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia by bola daná, prípadne osvedčená, reálnym správaním a konaním žalovanej v 1. rade, ktoré je zamerané na realizáciu úkonov bezprostredne a priamo spôsobujúcich negatívny zásah do práva, ktorému žalobca žiada priznať ochranu. Namiesto toho, žalobca vychádzal zo svojho subjektívneho presvedčenia (rovnako tak v podanom odvolaní) o snahe žalovanej v 1. rade vyhnúť sa svojej povinnosti vrátiť kúpnu cenu, resp. jej časť, ktorú jej v zmysle kúpnej zmluvy zo dňa 27. 11. 2013 za dotknuté nehnuteľnosti zaplatil. Žalovaní v 1. a 2. rade však do rozhodnutia súdu prvej inštancie, t. j. do 18. 03. 2026 nevykonali žiadny úkon, ktorým by fakticky došlo k zhoršeniu postavenia žalobcu ako veriteľa, resp. existenciu takéhoto úkonu žalobca nielenže neosvedčil, ale jeho prípadnú existenciu ani netvrdil. Pre rozhodnutie súdu o zabezpečovacom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (ust. § 329 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 344 CSP) a tento stav podľa žalobcom predložených listín a jeho tvrdení nevyžadoval okamžitú úpravu v zmysle nariadenia zabezpečovacieho opatrenia. S takýmto záverom sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, pričom nezistil dôvody na to, aby odvolaním napadnuté uznesenie zmenil, resp. ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

27. Sudcovské záložné právo, aj keď iba ako dočasný inštitút, predstavuje zásah do obmedzovania vlastníckych práv osoby, ktorá je vlastníkom takéhoto majetku. Legitimitu takémuto zásahu do vlastníckych práv dáva príslušnému súdu iba existencia obavy z budúceho ohrozenia exekúcie za splnenia aj ďalších troch základných podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Keďže žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie až do jeho rozhodnutia v predmetnej veci neosvedčil také skutkové tvrdenia, resp. také dôkazy, ktoré by naznačovali možnú obavu z budúceho ohrozenia exekúcie, súd prvej inštancie správne rozhodol o zamietnutí takto podaného návrhu žalobcom. Pred súdom prvej inštancie, ani do jeho rozhodnutia, nebolo zo strany žalobcu osvedčené, že by sa žalovaná v 1. rade účelne zbavovala svojho majetku, resp., že by sa pokúšala zbaviť svojho majetku. Pre nepreukázanie existencie obavy z budúceho ohrozenia exekúcie súd prvej inštancie správne návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol.

28. Na vyššie uvedenom nemení nič ani skutočnosť uvedená žalobcom v jeho podaní, ktoré bolo doručené odvolaciemu súdu v priebehu odvolacieho konania a v ktorom žalobca poukázal na to, že žalovaní svoje podiely k nehnuteľnostiam vedených na LV č. XXX, XXXX v katastrálnom území D. a LV

č. XXXX v katastrálnom území F. prevádzajú formou darovacej zmluvy na doposiaľ neznámu osobu. V tomto smere dáva odvolací súd do pozornosti žalobcu rozhodnutie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 5Obdo/15/2022 zo dňa 31. 05. 2022, v ktorom najvyšší súd uviedol, že „existenciu podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to potreby bezodkladnej úpravy pomerov, posudzuje odvolací súd vždy podľa stavu v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP). Odvolací súd môže doplniť alebo zopakovať dokazovanie v zmysle § 384 CSP, je však vylúčené, aby svoje rozhodnutie založil na skutočnostiach, ktoré nastali až po vydaní rozhodnutia súdu prvej inštancie o neodkladnom opatrení.“ Z ust. § 329 ods. 2 CSP (v spojení s ust. § 344 CSP) jednoznačne vyplýva, že pre neodkladné opatrenie, resp. v tomto prípade pre zabezpečovacie opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie, a teda ani odvolací súd nemôže prihliadať na nové okolnosti, ktoré nastali až po vydaní uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa 18. 03. 2026, ktorým návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol. Žalovaným v 1. a 2. rade bol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia spolu s ďalšími listinami doručený zhodne dňa 07. 04. 2026 a z informácií, resp. z listín, ktoré žalobca predložil v odvolacom konaní možno vyvodiť len ten záver, že dňa 10. 04. 2026 sa začalo katastrálne konanie o povolení vkladu vlastníckeho práva na základe darovacej zmluvy, predmetom ktorej boli i nehnuteľnosti v katastrálnom území D. M. F., u ktorých sa žalobca domáhal nariadenia zabezpečovacieho opatrenia a zriadenia sudcovského záložného práva. Tento záver ale ešte neznamená, že by skutkový stav v predmetnej veci bol iný, ako ten, z ktorého vychádzal súd prvej inštancie v čase svojho rozhodovania, nakoľko nie je známe, kedy bola darovacia zmluva uzavretá a žalobca túto skutočnosť súdu neoznámil ani v podanom odvolaní. Pri posudzovaní vecnej správnosti odvolaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, je pre odvolací súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý existoval v čase vydania tohto uznesenia. Ak medzi návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a vydaním uznesenia došlo k takým zmenám skutkového stavu, ktoré by prípadne odôvodňovali vydanie odlišného uznesenia, je nevyhnutné to v odvolaní uviesť a odvolací súd by potom svoje rozhodnutie mohol založiť na tomto skutkovom stave. Odvolací súd môže v zmysle ust. § 384 CSP doplniť alebo zopakovať dokazovanie, nie je však oprávnený zakladať svoje rozhodnutie na skutočnostiach, ktoré vznikli až po vydaní napadnutého uznesenia.

29. S poukazom na vyššie uvedené potom odvolací súd I. výrok uznesenia súdu prvej inštancie (ktorým zamietol návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia) potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny, pričom sa stotožnil i s jeho dôvodmi. Na základe tvrdení žalobcu v podanom návrhu a na základe ním predložených listín nebolo možné bez ďalšieho poskytnúť mu ochranu proti žalovaným v 1. a 2. rade formou nariadenia zabezpečovacieho opatrenia a zriadenia sudcovského záložného práva. Žalobca ani v podanom odvolaní, resp. v priebehu odvolacieho konania netvrdil, že skutkový stav, z ktorého vychádzal súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní dňa 18. 03. 2026 bol iný, pričom iný skutkový stav nemožno vyvodiť ani zo zistenia, že dňa 10. 04. 2026 sa začalo vkladové konanie na základe darovacej zmluvy, ktorou žalovaní previedli svoje nehnuteľnosti v katastrálnom území D. M. F. na iné osoby.

30. Žalobca už v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia ako i v podanom odvolaní poukazoval na konkrétne uznesenia odvolacích súdov (Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trenčíne) ako i na uznesenie Ústavného súdu SR v konaní pod sp. zn. II. ÚS/422/2022 zo dňa 21. 09. 2022 a bol toho názoru, že tieto sú aplikovateľné aj v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Senát tunajšieho odvolacieho súdu konajúci o odvolaní žalobcu sa podrobne oboznámil s právnym názorom vyjadreným v žalobcom označených uzneseniach a dospel k záveru, že vzhľadom na špecifické okolnosti a skutkový stav v žalobcom označených veciach a v tejto veci, súd prvej inštancie nepochybil, keď návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol. Odvolací súd v tejto súvislosti opätovne poukazuje na skutočnosť, že žalobca bol v pozícii žalovaného sporovou stranou v spore vedenom pred Okresným súdom Komárno pod sp. zn. 6C/75/2022. Mal teda vedomosť o rozsudku tohto súdu č. k. 6C/75/2022-788 zo dňa 24. 11. 2025 a o tom, že tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, kedy sa tak stalo, ako i o tom, čo existencia tohto rozsudku pre neho znamená v súvislosti s nehnuteľnosťami nadobudnutými od žalovanej v 1. rade na základe kúpnej zmluvy zo dňa 27. 11. 2013, na základe ktorej jej vyplatil kúpnu cenu. Napriek tomu žalovanú v 1. rade nevyzval na vrátenie kúpnej ceny, ani to netvrdil, neuviedol, či a ako žalovaná v 1. rade reagovala, alebo nereagovala, ani proti nej nepodal žalobu v civilnom konaní, ale ako prostriedok svojej právnej ochrany podal návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, pričom sa zároveň domáhal toho, aby mu súd uložil povinnosť podať žalobu proti žalovanej v 1. rade na zaplatenie (vrátenie) kúpnej ceny v sume 208.069,17 eur. Uloženie

povinnosti podať žalobu podľa ust. § 336 ods. 1 CSP je fakultatívne oprávnenie súdu a súd nie je viazaný návrhom žalobcu, aby mu túto povinnosť uložil. Navyiac žalobcovi nič nebráni, aby v súvislosti s vyššie označeným rozsudkom zo dňa 24. 11. 2025 podal na súd príslušnú žalobu a domáhal sa svojich práv bez toho, aby mu takáto povinnosť bola uložená súdom. Zodpovednosť sa ochranu svojich práv žalobca nemôže prenášať na súd. Odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie dôvodne poukázal na závery uznesenia Ústavného súdu SR v konaní pod sp. zn. II. ÚS 549/2024 zo dňa 07. 11. 2024, ktoré sa týkalo práve konania o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a v ktorom sa ústavný súd zaoberal podmienkami nariadenia zabezpečovacieho opatrenia ako i preukazovaním reálnosti obavy z ohrozenia exekúcie. S poukazom na všetky vyššie uvedené konštatovania odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď návrh žalobcu v I. výroku svojho uznesenia zamietol. Odvolací súd nezistil dôvody na postup podľa ust. § 388 CSP, resp. ust. § 389 ods. 1 CSP a ust. § 391 ods. 1 CSP, teda na zmenu tohto výroku, ani na jeho zrušenie a vrátenie súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

31. Žalobca podal odvolanie i pri výroku o trovách konania (II. výrok odvolaním napadnutého uznesenia), ktorým súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaným v 1. a 2. rade nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi. Odvolací súd o podanom odvolaní žalobcu proti II. výroku uznesenia zo dňa 18. 03. 2026 o trovách konania rozhodol tak, že toto odvolanie odmietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou v zmysle ust. § 386 písm. b/ CSP, nakoľko na strane žalobcu v súvislosti s rozhodnutím o trovách konania nezistil žiadnu ujmu (formálna ani materiálna), resp. negatívny dopad na neho a žalobca teda nie je stranou subjektívne oprávnenou na podanie odvolania proti II. výroku súdu prvej inštancie o trovách konania, pretože tento výrok nie je v jeho neprospech.

32. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací krajský súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a ust. § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovaným v 1. a 2. rade, ktorí boli v odvolacom konaní plne úspešní, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pretože žalobca v tomto odvolacom konaní nebol úspešný ani v minimálnej miere. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (ust. § 262 ods. 2 CSP).

33. Odvolací súd takto rozhodol pomerom hlasov 3 : 0 (ust. § 393 ods. 2 veta druhá CSP v spojení s ust. § 3 ods. 10 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods. 1, 2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)